

โคลงหรือกวีนิพนธ์

ผู้แต่ง

สันนิษฐานว่าอาจชื่อทิพย์ หรือศรีทิพย์

ประวัติ

สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาดำรงราชานุภาพ ทรงสันนิษฐานไว้ว่า อาจแต่ง

ประมาณ พ.ศ. ๒๑๘๐ หรือก่อนหน้านั้นขึ้นไป ซึ่งเป็นเวลาที่พระพุทธสิหิงค์ยังประดิษฐาน

อยู่ที่เชียงใหม่ ราวๆสมัยสมเด็จพระเจ้าปราสาททอง และกวีทางใต้นำมาดัดแปลงราวรัชสมัย

สมเด็จพระนารายณ์มหาราช

ลักษณะการแต่ง

เดิมทีแต่งเป็นโคลงไทยเหนือ ต่อมาผู้ถอดเป็นโคลงสี่สุภาพมีความมุ่งหมายเพื่อบรรยายถึง

ความรู้สึกที่ต้องจากหญิงที่รักไปนมัสการพระธาตุหริภุญชัย

เรื่องย่อ

เริ่มบทบูชาพระรัตนตรัย บอกวันเวลาที่แต่ง กล่าวถึงการที่ต้องจากนางที่เชียงใหม่ไปบูชาพระธาตุหริภุญชัย

ก่อนเดินทางได้นมัสการลาพระพุทธสิหิงค์ ขอพรพระมิ่งราชหรือพระมิ่งรายซึ่งสถิต ณ ศาลเทพารักษ์ นมัสการลาพระแก้วมรกต

เมื่อเดินทางพบสิ่งใด หรือตำบลใดก็พรรณนาถึงความรักไปจนถึงเมืองหริภุญชัย ได้นมัสการพระธาตุสมดังตั้งใจ บรรยายพระธาตุ

งานสมโภชพระธาตุ ตอนสุดท้ายลาพระธาตุกลับเชียงใหม่

ตัวอย่างบางตอน

มหาชินธาตุเจ้า	เจดีย
เหมือนแท่งคำสิงดี	คู่เพียง
สักคำดามณี	ควรค่า เมืองแฮ
เปลวเพลิงดิ้นฟ้าเสียด	สว่างเท่าอำภรา

ที่มา : ประวัตินครคดีไทยสมัยสุโขทัยและอยุธยา ของเสนีย์ วัลลววรรณ